

اطلاعیه مشترک درباره دستگیری حمید نوری در سوئد و اهمیت آن برای جنبش دادخواهی

حمید نوری یکی از عاملین شناخته شده کشتار هزاران زندانی سیاسی در تابستان ۶۷ در زندان گوهردشت بود. او با نام مستعار عباسی و با سمت دادیار در زندان گوهردشت در کنار جنایتکارانی چون ابراهیم رئیسی (رئیس فعلی قوه قضائیه جمهوری اسلامی) جزو هیأت مرگ بود. بیشترین اعدامهای هولناک، در این زندان و نیز زندان اوین صورت گرفته است.

حمید نوری بعد از اتمام این نسل کشی نیز به همکاری خود با اسامی مستعار گوناگون با وزارت اطلاعات و قوه قضائیه ادامه داده است و بعد از مدتی همچون بسیاری از سرداران سپاه و ایادی اطلاعاتی و حکومتی وارد تجارت و غارت شده و ثروت هنگفتی به جیب زده است.

او زمانیکه هفته گذشته قصد داشت وارد سوئد شود با شکایت پاره ای از قربانیان و جان بدربرده گان دهه خونین شصت و به دستور دادستان، در فرودگاه استکهلم دستگیر شد. دادستان این شهر به شاکیان یکماه فرصت داده که اسناد و مدارک خود را ارایه کنند و تا آنزمان او در بازداشت موقت خواهد بود.

بازداشت این فرد موفقیتی برای جنبش دادخواهی است. حمید نوری یک آدمکش جانی خیابانی نیست که به اتهام قتل ده ها نفر در کوچه و خیابان دستگیر و محاکمه می شود. او یکی از عاملین کشتار خونین تابستان ۶۷ است. کسی که به بسیاری از اسرار سر به مهر آن جنایت هولناک آگاهی دارد. محاکمه او در یک دادگاه علنی در واقع پرتوی بر تاریکخانه کشتار تابستان ۶۷ و پاسخی بر سئوالات بی جواب تاکنونی خانواده های آن عزیزان جانفشان است. وقوف به اینکه قتل عام زندانیان در چه پروسه ای سازماندهی شد؟ به غیر از خمینی، چه مقامات دیگری در این تصمیم هولناک نقش داشته اند؟ چه تعداد از زندانیان در تابستان ۶۷، کشتار شدند؟ پیکرهایشان در کدامین گورستان های بی نام و نشان دفن شده اند؟ از جمله مواردی هستند که جنبش دادخواهی ایران طی تمامی این سال ها به دنبال پاسخی بر این پرسش ها جنبش دادخواهی علیه جنایات سیستماتیک جمهوری اسلامی در تمام طول حاکمیت این رژیم فاشیستی تداوم داشته است. این جنبش نه با دستگیری حمید نوری آغاز شده و نه با آن پایان می گیرد. در تمام دهه های گذشته، مادران خاوران و خانواده های زندانیان سیاسی و جانباختگان در داخل کشور و انبوه جان بدربردگان، زندانیان سیاسی سابق، انجمن ها و کمیته های دفاع از زندانیان سیاسی و مبارزه با اعدام و شکنجه، دادگاه نمادین ایران تریبونال و همایش های گفتگوهای زندان و ... نقش مؤثری در حفظ و تداوم جنبش دادخواهی و روشننگری درباره ابعاد گوناگون آن جنایات بویژه در سال های نخست دهه ۶۰ و تابستان ۶۷ داشته اند.

هنوز مشخص نیست که دادگستری سوئد حاضر خواهد بود این جنایتکار را محاکمه و به حبس طویل المدت محکوم کند و یا همچون بسیاری دولتهای غربی، در راستای منافع سیاسی، امنیتی و اقتصادی خود، حاضر خواهند بود اقدامات جنایتکارانه عوامل رژیم ایران در داخل و اقدامات تروریستی آن در خارج را نادیده بگیرند و آنها را به ایران پس بفرستند و یا با برخی شهروندان زندانی خویش در ایران معاوضه کنند. آزاد کردن انیس نقاش در فرانسه، کاظم دارابی در آلمان، فراری دادن آخوند شاهرودی (رئیس سابق قوه قضائیه) از بیمارستانی در هانوفر آلمان، عدم پیگیری عوامل اصلی فاجعه تروریستی رستوران

میکونوس در برلین و نیز فراری دادن عامل ترور عبدالرحمان قاسملو و بارانش در وین اتریش، همه و همه نشان میدهند که دول سرمایه داری چه ظرفیت مشمئزکننده ای برای معامله با جمهوری اسلامی ایران دارند. تنها درگیر کردن افکار عمومی این کشورها و نهادهای آزادیخواه در دفاع از ابتدایی ترین موازین حقوق بشر و گسترش دامنه جنبش دادخواهی میتواند آنها را از چنین معامله هایی باز دارد و یا در برابر سازش آنها مانع ایجاد کند.

آنچه مهم است این است که جنبش دادخواهی از این فرصت استفاده کند تا مجددا نوری بر آن جنایات هولناک بتاباند. بگذار از این پس، هیچ مقام جنایتکار و غارتگر رژیم اسلامی جرئت نکند با خیال راحت گشت و گذار و سفر کند. هیچ نقطه ای از کره زمین نباید برای این جانیان بدل به بهشت امن شود. این جنبش در جستجوی حقیقت و دادخواهی، نه قصد انتقام گیری دارد و نه میخواهد همچون جنایتکاران حاکم، دور باطلی از چرخه خشونت و شکنجه و اعدام را بازتولید کند.

جنبشی که ما از ان دفاع می کنیم قاطعانه با هر نوع شکنجه و اعدام و نقض حقوق بشر مرزبندی دارد و خود را عمیقا به موازین انسانی پایبند میداند. بنابراین همچون مادران خاوران و انبوه قربانیان ماشین انسان کشی جمهوری اسلامی ندا سر میدهیم که "نه فراموش می کنیم و نه می بخشیم!" با اعتقاد محکم به این موازین شناخته شده و مدرن و رادیکال است که ما اعلام می کنیم هیچگاه به زبان جانیان سخن نخواهیم گفت!

هر چه گسترده تر باد جنبش دادخواهی

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

۱۵ نوامبر ۲۰۱۹

امضاکنندگان: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت